Вузюсінька, мов стрічка, а не річка,
Полощешся, не плещешся, скоріш...
Дніпрова донько, посестро потічка,
Приплинь на хвильку хвилею у вірш!

І знов біжи, бо що ж тобі робити!
Рий береги, закуті у граніт...
На дні твоїм я, річко, запримітив
Від туфельки князівни теплий слід...

В якімсь, іще дохристиянськім, літі
Отут, де ніші ми, вона була і,
На луці твоїй нарвавши квітів,
Вона он-он до терема пішла...
1969